

Sygn. akt IV U 412/13

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 22 października 2013 roku

Sąd Okręgowy w Tarnowie – Wydział IV Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący: SSO Dariusz Płaczek

Protokolant: st. sekr. sądowy Patrycja Czarnik

po rozpoznaniu w dniu 22 października 2013 roku w Tarnowie na rozprawie

sprawy z odwołania G. J.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w T.

z dnia 26 lutego 2013 roku nr (...) oraz z dnia 28 lutego 2013 roku nr (...)

w sprawie G. J.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w T.

o prawo do renty z tytułu całkowitej niezdolności do pracy

zmienia zaskarżone decyzje w ten sposób, że przyznaje odwołującej się G. J. rentę z tytułu całkowitej niezdolności do pracy na okres od 1 marca 2013 roku do 28 lutego 2014 roku.

Sygn. akt IV U 412/13

UZASADNIENIE

wyroku Sądu Okręgowego w Tarnowie

z dnia 22 października 2013 r.

Decyzją z dnia 26.02.2013 r., nr (...) - (...), Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w T., na podstawie przepisów ustawy z dnia 17.12.1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz. U. z 2009 r. Nr 153, poz. 1227 ze zm.), odmówił G. J. przyznania prawa do renty z tytułu całkowitej niezdolności do pracy, ponieważ Komisja Lekarska ZUS w orzeczeniu z dnia 20 lutego 2013 r. stwierdziła, że ubezpieczona jest osobą częściowo okresowo niezdolną do pracy.

Decyzją z dnia 28.02.2013 r., nr I - (...), Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w T., na podstawie przepisów ustawy z dnia 17.12.1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz. U. z 2009 r. Nr 153, poz. 1227 ze zm.), przyznał G. J. prawo do renty z tytułu częściowej niezdolności do pracy na okres od 01.03.2013 r. do 31.01.2014 r.

W odwołaniu od tych decyzji G. J. domagała się ich zmiany i przyznania prawa do renty z tytułu całkowitej niezdolności do pracy. W uzasadnieniu odwołująca podniosła, że zaskarżone decyzje są dla niej krzywdzące z uwagi na poważne schorzenia kręgosłupa, które uniemożliwiają jej wykonywanie jakiegokolwiek pracy. Jak podała, w przeszłości poddana została trzem operacjom kręgosłupa, z których

pierwsza zakończyła się dla niej zatorem tętnicy. Obecnie zaś ma problemy z poruszaniem się, chodzi w gorsecie i używa kuli łokciowej.

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wniósł o jego oddalenie, podnosząc, że odwołanie nie wnosi żadnych nowych okoliczności, które miałyby wpływ na zmianę orzeczenia Komisji Lekarskiej ZUS.

Bezsporne w niniejszej sprawie było, że G. J., urodzona (...), z zawodu jest rolnikiem ogrodnikiem, pracowała zaś jako nawijacz uzwojeń i operator urządzeń sortujących.

Od 19.01.1998 r. do 30.04.2000 r. ubezpieczona pobierała rentę z tytułu całkowitej niezdolności do pracy, od 01.05.2000 r. do 31.12.2002 r. rentę z tytułu częściowej niezdolności do pracy, zaś od 01.01.2003 r. do 28.02.2013 r. ponownie rentę z tytułu całkowitej niezdolności do pracy.

W dniu 03.01.2013 r. odwołująca wystąpiła do organu rentowego z wnioskiem o przyznanie jej prawa do renty z tytułu całkowitej niezdolności do pracy na dalszy okres.

W orzeczeniu z dnia 04.02.2013 r. lekarz orzecznik ZUS stwierdził, że wnioskodawczyni jest osobą częściowo niezdolną do pracy na okres do 28.02.2014 r. Na skutek zarzutu wadliwości tego orzeczenia, sprawa skierowana została do komisji lekarskiej ZUS, która w orzeczeniu z dnia 20.02.2013 r. uznała, że ubezpieczona jest częściowo niezdolna do pracy na okres do 31.01.2014 r., nie stwierdzając całkowitej niezdolności do pracy.

Na tej podstawie, decyzją z dnia 26.02.2013 r. (...) Oddział w T. odmówił G. J. przyznania prawa do renty z tytułu całkowitej niezdolności do pracy, zaś decyzją z dnia 28.02.2013 r. przyznał jej prawo do renty z tytułu częściowej niezdolności do pracy na okres od 01.03.2013 r. do 31.01.2014 r.

(okoliczności bezsporne)

Sąd ustalił ponadto następujący stan faktyczny sprawy:

U odwołującej zdiagnozowano:

- zmiany zwyrodnieniowo- dyskopatyczne kręgosłupa szyjnego i lędźwiowego,
- stan po operacyjnym leczeniu dyskopatii L4-L5 i stabilizacji kręgozmyku L3-L4,
- przewlekły zespół bólowy szyjny i lędźwiowy,
- zespół korzeniowy lędźwiowo- krzyżowy obustronny,
- stan po operacyjnym leczeniu zespołów cieśni nadgarstków,
- nadciśnienie tętnicze pierwotne,
- zaburzenia emocji w wywiadzie.

Odwołująca jest całkowicie niezdolna do pracy od 01.03.2013 r. na okres jednego roku.

Opiniowana porusza się o lasce. Występują u niej obustronne objawy korzeniowe z odcinka L-S ubytkowe i podrażnieniowe. Dotychczasowe postępowanie przeciwbólowe okazało się mało skuteczne. W przypadku badanej uzasadniona jest elektrostymulacja rdzenia kręgowego. Takie postępowanie zabiegowe daje pacjentce szansę skutecznej walki z bólem.

Powyzsze schorzenia upośledzają jej sprawność w znacznym stopniu i w sposób, uniemożliwiający realizację aktywności zawodowej.

dowód:

- opinia sądowo- lekarska z dnia 16.07.2013 r.- k. 9-12,

Sąd podzielił wnioski wynikające z opinii biegłych ortopedy- traumatologa, neurologa i kardiologa, albowiem opinia ta sporządzona została w sposób rzetelny, po osobistym przebadaniu ubezpieczonej oraz bardzo szczegółowej i wszechstronnej analizie dokumentacji zgromadzonej w aktach rentowych, przy czym biegli legitymowali się fachową wiedzą oraz odpowiednim doświadczeniem zawodowym. W ocenie Sądu, dokonana przez biegłych diagnoza schorzeń występujących u wnioskodawczyni jest prawidłowa, zaś wnioski wynikające z opinii korespondują ze zgromadzoną dokumentacją medyczną oraz bazują na wynikach przeprowadzonego badania, co czyni opinię wewnętrze spójną, logiczną i kompletną. Opinia w sposób jednoznaczny i przejrzysty obrazuje stan zdrowia odwołującej i w oparciu o aktualne wskazania wiedzy medycznej kategorycznie rozstrzyga kwestię wpływu stwierdzonych u niej schorzeń na zdolność do pracy. Z tych też powodów, Sąd w pełni podzielił wnioski wynikające z opinii sądowo- lekarskiej odnośnie całkowitej okresowej niezdolności badanej do pracy zarobkowej.

Żadna ze stron opinii tej nie kwestionowała.

Uwzględniając powyższe, na podstawie tej właśnie opinii, ocenionej pozytywnie, zgodnie z kryteriami zgodności z zasadami logiki i wiedzy powszechnej, poziomu wiedzy biegłych, a także sposobu motywowania oraz stopnia stanowczości wyrażonych w niej wniosków, Sąd oparł swoje rozstrzygnięcie w niniejszej sprawie.

Pozostałe okoliczności sprawy Sąd uznał za bezsporne, gdyż nie były w żaden sposób kwestionowane przez strony, zaś dokumenty przedstawione na ich stwierdzenie nie budziły wątpliwości Sądu co do ich autentyczności.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Odwołanie od decyzji (...) Oddział w T. z dnia: 26.02.2013 r. i 28.02.2013 r., w świetle ustalonego stanu faktycznego i obowiązujących przepisów prawa, zasługiwało na uwzględnienie.

Zgodnie z art. 107 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz. U. z 2009 r. Nr 153, poz. 1227 ze zm.), prawo do świadczeń uzależnionych od niezdolności do pracy oraz wysokość tych świadczeń ulega zmianie, jeżeli w wyniku badania lekarskiego, przeprowadzonego na wniosek lub z urzędu, ustalono zmianę stopnia niezdolności do pracy, brak tej niezdolności lub jej ponowne powstanie.

Stosownie do treści art. 57 tej ustawy, renta z tytułu niezdolności do pracy przysługuje ubezpieczonemu, który łącznie spełnia następujące warunki:

- 1) jest niezdolny do pracy,
- 2) ma wymagany okres składkowy i nieskładkowy,
- 3) niezdolność do pracy powstała w okresach, o których mowa w art. 6 ust. 1 pkt 1 i 2, pkt 3 lit. b, pkt 4, 6, 7 i 9, ust. 2 pkt 1, 3-8 i 9 lit.a, pkt 10 lit. a, pkt 11-12, 13 lit. a, pkt 14 lit. a i pkt 15-17 oraz art. 7 pkt 1-4, 5 lit. a, pkt 6 i 12, albo nie później niż w ciągu 18 miesięcy od ustania tych okresów.

Zgodnie z dyspozycją art. 12 ustawy, niezdolną do pracy jest osoba, która całkowicie lub częściowo utraciła zdolność do pracy zarobkowej z powodu naruszenia sprawności organizmu i nie rokuje odzyskania zdolności do pracy po przekwalifikowaniu.

W myśl ust. 2 powołanego artykułu, całkowicie niezdolną do pracy jest osoba, która utraciła zdolność do wykonywania jakiegokolwiek pracy, natomiast stosownie do ust. 3, częściowo niezdolną do pracy jest osoba, która w znacznym stopniu utraciła zdolność do pracy zgodnie z poziomem posiadanych kwalifikacji.

Równocześnie w myśl art. 13 ustawy, przy ocenie stopnia i trwałości niezdolności do pracy oraz rokowania co do odzyskania tej zdolności uwzględnia się stopień naruszenia sprawności organizmu oraz możliwość przywrócenia niezbędnej sprawności w drodze leczenia, jak również możliwość wykonywania dotychczasowej pracy, względnie możliwość przekwalifikowania zawodowego. Zgodnie z ust. 2 tego artykułu, trwałą niezdolność do pracy orzeka się, jeżeli według wiedzy medycznej nie ma rokowań odzyskania zdolności do pracy.

Jak wynika z wydanej w niniejszej sprawie opinii biegłych ortopedy- traumatologa, neurologa i kardiologa, odwołująca z uwagi na stwierdzone u niej schorzenia w postaci zmian zwyrodnieniowo- dyskopatycznych kręgosłupa szyjnego i lędźwiowego; stanu po operacyjnym leczeniu dyskopatii L4-L5 i stabilizacji kręgozmyku L3-L4; przewlekłego zespołu bólowego szyjnego i lędźwiowego oraz zespołu korzeniowego lędźwiowo- krzyżowego obustronnego jest osobą całkowicie niezdolną do pracy od 01.03.2013 r. na okres jednego roku. Należy podkreślić, iż opinia biegłych sądowych, która była podstawą zasadniczych ustaleń w przedmiotowej sprawie nie była kwestionowana przez organ rentowy w toku postępowania. „ W postępowaniu w sprawach z zakresu ubezpieczeń społecznych organ rentowy ma pozycję strony (art. 477¹⁰ § 1 kpc), więc powinien przejawiać odpowiednią aktywność dowodową między innymi wobec treści dowodu z opinii biegłych lekarzy sądowych, a w przeciwnym razie ponosi negatywne skutki prawne swej bierności, polegające zwłaszcza na zmianie wydanej decyzji czy oddaleniu wniesionego środka zaskarżenia” (tak. SN w wyroku z dnia 30.03.2000 r. II UKN 444/99 OSNP 2001/17/543).

Skoro więc zaskarżone przez G. J. decyzje (...) Oddział w T. nie były zasadne, należało uwzględnić jej odwołanie, przyjmując jako podstawę prawną takiego rozstrzygnięcia art. 57 ust. 1 i art. 12 ust. 1 i 2 ustawy z dnia 17.12.1998 r. o emeryturach i rentach z FUS.

Tym samym, na podstawie art. 477¹⁴ § 2 k.p.c., Sąd zmienił zaskarżone decyzje w ten sposób, że przyznał odwołującej rentę z tytułu całkowitej niezdolności do pracy na okres od 01.03.2013 r. do 28.02.2014 r.